

Účinkuje soubor Konvergence:

Zuzana Bandúrová – flétna

Jiří Mráz – klarinet

Jan Triebenekl – trombon

Matěj Vlk – housle

Ondřej Štochl – viola

Sebastian Tóth – violoncello

Ondřej Melecký – kontrabas

Jan Tuláček – kytara

Eva Hutýrová, Alena Radová (j.h.) – klavír

Tomáš Pálka – recitace

Vstupné za koncert No.5 a No.6:

150 Kč / studenti 70 Kč

Příští koncerty sdružení KONVERGENCE naleznete na:

www.konvergence.org

Tento koncert se koná díky finančním podporám:

**MINISTERSTVO
KULTURY**

14. 12. 2010

10^h KONVERGENCE

No. 6

20:30

PROGRAM KONCERTU

Steffen Schleiermacher	<i>Stau (1999)</i> pro klarinet, trombon, violoncello a klavír
František Chaloupka	<i>LISTEN – premiéra (2010)</i> pro klarinet, violu, violoncello, kontrabas, kytaru a klavír
Tomáš Pálka	<i>Sněhy, popely (2007)</i> pro klarinet a recitátora
Tristan Murail	<i>Feuilles à travers les cloches (1998)</i> pro flétnu, housle, violoncello a klavír
Albert Breier	<i>Weiße Elegie – premiéra (2010)</i> pro violu a klavír

STEFFEN SCHLEIERMACHER STAU

Skladbu *Stau (Zácpa)* jsem komponoval v roce 1999 v jednom tahu, naštěstí bez žádného chvatu. Je zde rozeznatelný rozdíl mezi komponováním (koncipováním) a sepisováním (vypracováním). Jakýkoliv pohyb (zejména ten dynamický) je vždy zase tvrdě zabrzděn. Efekt Stop&Go způsobuje neustále zastavování, i když se chce melodická linka prosadit. Není jí však příliš přáno. Uprostřed se hudba rozjede, tak že se můžeme zvolna nadechnout. Jenže idyla končí a světla brzd jsou nevyhnutelná.

FRANTIŠEK CHALOUPKA LISTEN

- I. Hosana
- II. When the Gods Will Speak To Us?
- III. Thunder Rain Keeps Falling Down

TOMÁŠ PÁLKA SNĚHY, POPELY

Skladba pro klarinet a recitátora je reakcí na básnickou tvorbu Zdeňka Volfa. Prolínám zde více básnických textů autora v rámci jednoho kompaktního pásma, které se snaží „prokomponovat“ latentní vazby mezi jednotlivými básněmi.

Zastavení času, kterým ke mně Volf promlouvá, se promítá do celku kompozice, kde ticho či echo zastupuje neméně důležitou roli tektonického spektra skladby. Je to podobný princip jako u mluvy, kdy jednotlivá slova vyžadují jisté oddělení od slov ostatních tak, aby byl více zdůrazněn jejich skutečný význam nebo důležitost. A právě to – ticho, které následuje – umožňuje. Klarinet a recitace vystupují z ticha a vytváří určitý dialog, ve kterém oba „řikají“ totéž, každý však svou řečí...

7 básní ze sbírky „Stahy“ Zdeňka Volfa

1. Zápas
2. *** I pro vaši řeku...
3. Z tíhy
4. *** Až pokořený...
5. Pout'
6. *** O růži...
7. Sněhy, popely

TRISTAN MURAIL FEUILLES A TRAVERS LES CLOCHES

Tato krátká skladba je inspirována Debussyho *Obrazy* pro klavír. V překladu název znamená *Listy přes zvony*. A také typickým rysem kompozice právě je snaha o zachycení zvuků přírody a vystihnutí charakteristického zvuku zvonů, které dosahuje různými technikami hry, akordy v klavíru, čtvrttóny či mikrotonalitou. Dalo by se říci, že Murail vidí přírodu jako ideální zdroj inspirace. A co je více muzikálního, než západ slunce?!

ALBERT BREIER WEIßE ELEGIE

V Evropě je barva rána černá, zatímco ve Východní Asii plní tuto funkci bílá. *Weiße Elegie* (Bílá Elegie) psána pro evropské nástroje se proto může zdát, že nese paradoxní název. Ale zde bílá barva navozuje jakési světlo a také určitou transcendentní kvalitu, která dává slovu elegie speciální význam. Je zde také něco z původního řeckého významu slova „elegie“ – delší básně v přesně daných strofách. A dále, zvuk violy má pro mě také určitou „bělost“, absenci nápadných barev. Skladba sestává z několika strof, někdy oddělenými krátkými interludii. Po většinu času je melodická linka violy bez přerušení. Part klavíru dodává atmosféru a hloubku.

Weiße Elegie je věnována Ondřeji Štochlvi.